

Rudolf Filipović

15. rujna 1916. — 20. prosinca 2000.

Kad smo prije četiri godine s radošću objavili dvobroj 42–43 *Suvremene lingvistike* posvećen 80. obljetnici profesora Rudolfa Filipovića, nismo ni slutili da će nas potkraj prosinca 2000. naš dragi profesor zauvijek napustiti. Svi koji su ga poznavali, svi koji su s njime intenzivno surađivali sve do zadnjih dana, nisu ni u kojem trenutku bili svjesni njegove dobi, a nije je, čini se, bio svjestan ni on sam. Stoga je njegov odlazak došao tako iznenadno, za takvo što jednostavno nismo bili pripremljeni.

Četrdesetak godina unatrag, početkom 1960-ih, bilo je vrijeme u mnogočemu važno za razvoj lingvistike u Hrvatskoj. U prosincu 1960. osnovan je Institut (danas Zavod) za lingvistiku Filozofskoga fakulteta: profesor Filipović bio je jedan od utemeljitelja i dugi niz godina njegov predstojnik. Nekako u isto doba počeo je radom Zagrebački lingvistički krug koji je okupljao tada mlade jezikoslovce, koji su danas naši najpoznatiji teoretičari iz različitih grana lingvističke znanosti: profesor Filipović bio je od samih početaka jedan od najredovitijih sudionika poznatih sastanaka utorkom na večer.

Upravo su izlaganja na Zagrebačkome lingvističkome krugu potakla profesora Filipovića da inicira izlaženje *Suvremene lingvistike*. Prva su četiri broja izašla kao skripta, jer je profesorova ideja bila da se dostignuća svjetske lingvistike o kojima se raspravljalo na Krugu približe i studentima filoloških grupa na Filozofskome fakultetu. U ta su četiri broja kojima je Filipović bio glavni urednik (1962., 1963., 1964. i 1967.) objavljeni deseci vrlo vrijednih priloga o — u ono doba — najsuvremenijim svjetskim lingvističkim pravcima i školama. Dokaz je vrijednosti tih četiriju brojeva činjenica da se oni i danas traže, premda se već pomalo smatraju raritetima.

Kao što je u mnogočemu imao viziju, tako je i ovdje profesor Filipović prepoznao važnost koju bi *Suvremena lingvistika* mogla imati kao časopis: bila bi, tako, dostupna mnogo širemu krugu čitatelja, ali jednako tako bi se i broj potencijalnih autora mogao znatno povećati. Kao u raznim drugim situacijama i tu je profesor pokazao sve svoje organizacijske sposobnosti pa je 1972. godine, ponajviše njegovom zaslugom, *Suvremena lingvistika* počela izlaziti kao časopis. Uz Radoslava Katičića, glavnog urednika, članovi su uredništva bili Božidar Finka i, dakako, Rudolf Filipović.

Filipovićevo doprinos *Suvremenoj lingvistici* nije, međutim, nipošto bio samo organizacijske naravi. Aktivno je surađivao u gotovo svakome broju, objavljivao je znanstvene i stručne radove, prikaze knjiga: ako za pojedini broj nije imao ništa drugo, objavio bi bar prilog anotiranoj bibliografiji. Bio je prisutan i onda

kada su se uredništva mijenjala i uvijek je davao potporu u kriznim razdobljima kroz koja je časopis povremeno prolazio. Bio je spreman na suradnju, razmjenu misli, ideja i iskustava.

Kao što je profesorovim odlaskom u mirovinu Odsjek za lingvistiku ostao i dalje *njegov* odsjek, kao što je (samo) formalnim odlaskom iz Zavoda za lingvistiku to i dalje bio *njegov* Zavod, tako je i *Suvremena lingvistika* ostala sve do kraja *njegov* časopis.

Da je profesor poživio još koju godinu, možda bismo mu, u znak zahvalnosti, 2001. pripremili još jedan *Festschrift* u povodu 85. rođendana! Jer, imponantan broj od 56 priloga koliko ih je pristiglo za *Suvremenu lingvistiku* 42-43 iz 1996., sam po sebi dovoljno govori o njegovu ugledu i popularnosti koje je stekao među svojim kolegama i učenicima. U tom je dvobroju izrečeno mnogo pohvala njegovu radu, nemjerljivim zaslugama na znanstvenom, stručnom i organizacijskom planu, ali jednako tako njegovu entuzijazmu, pozitivnomu pristupu svemu što je radio i jednoj nadasve vedroj i optimističnoj naravi.

Svi mi koji smo sudjelovali u pripremi i realizaciji toga opsežnoga dvobroja *Suvremene lingvistike* možemo biti sretni što smo profesoru još za života pokazali koliko ga cijenimo, što smo uspjeli izraziti svu svoju zahvalnost i privrženost dok je još bio među nama.

Naš će nam dragi profesor zauvijek ostati u sjećanju.

Vesna Muhvić-Dimanovski